

Наравно, не зависи само од родитеља да ли ће монголоидна деца израсти у срећне и корисне људе. То зависи и од осталих чланова друштва и од њиховог односа према деци и одраслима који имају ову маку. Важио је да свима постане јасно да особе са овом маком не треба одгурнути већ да су оне део заједнице и да у свему имају иста права као и други.

За бржа обавештења обратите се следњим организацијама:

The Down Syndrome Association of NSW, POBox 2356, North Parramatta -2151. Телефон: (02) 683 4020;

The Early Intervention Asdsociation, (02) 412 1709;

The Ethnic Child Care Development Unit, (02) 569 1288;

The Multi-Cultural Disability Service (02) 891 6400.

ПОДИЗАЊЕ МОНГОЛОИДНЕ ДЕЦЕ
*BRINGING UP CHILDREN WITH
DAWN SYNDROME*

Телефонски бројеви исправни су у време објављивања чланка, али се касније не проверавају нити исправљају. Стога је потребно да их увек проверите у телефонском именику.

Деветогодишња Мери је весела, самоуверена девојчица која воли школу, ужива у игрању и гимнастици - и има породицу која се њој поклања.

Али у неким земљама за децу као што је Мери живот је сасвим другачији. Наиме, у многим срединама се сматра да је деца са урођеним монголоидним синдромом који изазива сметње у интелектуалном развоју немогуће пружити било какво образовање. Та деца су осуђена да целог живота таме у разним институцијама изолована од свих и отргнута од својих породица.

Захваљујући специјалном образовном програму под називом Рана интервенција (*Early Intervention*) деци рођеној са овом маном у Аустралији омогућено је да воде нормалан живот, искусе радости, љубављу најближих и изазовима разних врста. Многа монголоидна деца могу да иду у школу и учествују у свим активностима у којима уживају и њихови вршњаци, као што су спортови, плес, музика, глума. Захваљујући све усмешнијој кампањи разбијања предрасуда у друштву многи послодавци запошљавају људе који имају овај синдром.

Лекари препоручују да се бебе рођене са овим синдромом што пре укључе у програм ране интервенције. Мери, о којој смо говорили на почетку ове приче, укључена је у овај програм већ у трећој недељи живота, када је уз помоћ родитеља и учитеља-дефектолога децу започела са физиотерапијом, а касније са часовима привремене зајаве и привременог разред у првој школи. Мери сада иде у исту школу као и њен брат, где јој је уз редовну наставу обезбеђена и посебна помоћ специјалног наставника.

"Ми нисмо децу волели изнад свега и не бисмо могли да замислимо живот без једног од њих" каже мајка мале Мери, додајући да су монголоидна деца све прихваћенија у друштву. "Људи схватају да су и они који су рођени са неком маном исто тако драгоцени и незаменљиви као и било која друга особа."

Монголоидност је проблем који се јавља у свим стичким заједницама, а вероватноћа јављања овог синдрома повећана се са старосну трудница. Код трудница које су навршиле 40 година вероватноћа да ће беба бити рођена са овом маном износи један према сто. Поред интелектуалне заосталости монголоидност може да изазове и друге здравствене проблеме као што су кратковидост, проблеми са слухом или говорна мана.

Многи родитељи не крију да их је сазнање да је њихово дете рођено са овим синдромом тешко погодило. Туга, бол, очајање, разочарење су речи којима они описују своја осећања када им је саопштено да њихово новорођенче има ову ману. "Гледао сам своје дете и мислио: Зашто баш ја? Зашто баш моје дете? Мислио сам да то нећу преживети", каже једна отац.

Али многи родитељи успешно савладавају све проблеме који иду уз монголоидност, кажу у удружењу које пружа подршку родитељима монголоидне деце. Удружење (*Down Syndrome Association*) обезбеђује и помоћ преводника за оне родитеље којима сиглески није матерњи језик. Често је од помоћи да поразговарате и посаветујете се са родитељима који имају исте проблеме. Преко овог удружења можете да успоставите везу са родитељима друге монголоидне деце који можда говоре исти језик.